

Hans Knudsen: De to lovforslag, der her er til første behandling: forslaget om beskatning af renteforsikringer m. v. og forslaget om en særlig indkomstskat m. v., er ikke nye for folketinget. De var begge indeholdt i det forslag til ligningslov, der blev fremsat og førstebehandlet i november måned henholdsvis som ligningslovens afsnit I og afsnit II. Efter ønske af venstres og de konservatives medlemmer af det dengang nedsatte udvalg blev de to afsnit udskilt af ligningsloven og genfremsat som særskilte lovforslag.

Det hed i den betænkning, som udvalget vedrørende ligningsloven afgav den 5. december, at venstres og de konservative medlemmer af udvalget ikke kunne tiltræde ligningslovforslagets afsnit I og II i den foreliggende form, men at de ønskede at medvirke til en indgående behandling for om muligt at nå frem til en udformning, som disse to partier kunne tiltræde. Jeg tillader mig at betragte denne stillingtagen fra de to partiers side som positiv i den forstand, at den giver håb om, at de to foreliggende lovforslag vil kunne opnå tilslutning også uden for regeringspartierne. Det var sikkert også baggrunden for, at finansministeren allerede i det første samråd med udvalget trak de to afsnit ud af ligningslovforslaget og genfremsatte dem som særlige lovforslag den 13. december.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til nu at takke finansministeren og de teknikere i finansministeriet, der påtog sig det ikke ubetydelige arbejde at dele ligningsloven op, sådan som det skete, og specielt vil jeg gerne udtale min anerkendelse af, at denne vanskelige opdeling kunne gennemføres så hurtigt og på en sådan måde, at vi nu er i stand til at arbejde videre med lovforslagene og gennemføre dem, uden at de griber forstyrrende ind i den ligningslov, som allerede er vedtaget.

De to lovforslag indeholder megen indviklet teknik. Det gælder først og fremmest forslaget om beskatning af renteforsikringer. Jeg er klar over, at det skyldes de efter min mening alt for mange former for renteforsikringer og kapitalforsikringer, vi har, og ikke mindst den sammenblanding af rente- og kapitalforsikringer, der også eksisterer. Når det alt sammen skal indpasses i beskatningsregler, må det naturligvis blive

indviklet, og jeg tror, det vil blive nødvendigt, at det udvalg, som jeg regner med vil blive nedsat, allerede i starten må appellere til finansministeren om sagkyndig bistand i udvalgsarbejdet.

Der er et hovedprincip i de to forslag, som for mig og mit parti er det afgørende, og det er, at vi får de i lovforslagene omhandlede fortjenester, godtgørelser, engangsudbetalinger o. lign. udskilt af den nuværende ulige, for ikke at sige urimelige progressive beskatning og derefter får dem overført til en proportional beskatning, en beskatning med en fast procent, den procent, der i det ene lovforslag er fastsat til 25 for visse forsikringsarter og i det andet lovforslag til 30 for visse fortjenester, godtgørelser m. v.

Det har jo været et stort problem gennem årene at finde frem til en rimelig beskatning af indtægter, som ikke kunne siges at være tjent inden for en bestemt periode, et bestemt skatteår, men som faktisk var opsamlet gennem flere år, og hvor værdien for skatteyderen først kom til udtryk enten ved realisation eller ved udbetaling af værdien for det præsterede arbejde. Det har som sagt været et problem, men problemet er aldrig blevet løst på tilfredsstillende måde. I visse tilfælde — det gælder f. eks. gratialer, som en virksomhed ved et jubilæum el. lign. har udbetalt til arbejdere eller funktionærer — har man slet og ret forlangt dette gratiale lagt oven på det pågældende års indkomst, og så har man taget indkomstskat deraf. Det har været og er en særlig hårdhændet behandling. Hvis den pågældende skatteyder normalt har en årsfortjeneste på 15 000 kr., har han af et sådant gratiale det første år efter måttet betale 55 pct. til staten og mellem 10 og 20 pct. til kommunen, altså i visse tilfælde 75 pct. af beløbet. Hvis den normale indtægt er ikke 15 000, men 18 000 kr., bliver det 60 pct. til staten og altså helt op til 80 pct. i samlet beskatning året efter.

Sådan er det for gratialers og visse andre beløbs vedkommende. Så er der andre tilfælde, hvor man får lov til at slippe med beskatning af halvdelen af beløbet lagt oven på årets normale indkomst, og når man kun beskatter halvdelen, har det jo været for at afbøde den hårde progression i indkomst-